

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců
JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **KRÁLOVOPOLSKÁ KOVÁRNA, s.r.o.**, IČO 63489341
sídlem Křižíkova 3085/68n
zastoupená advokátem JUDr. Alešem Ondrušem
sídlem Bubeníčкова 502/42, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2023, č. j. 25689-2/2023-900000-317,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj rozhodnutím ze dne 29. 3. 2023, č. j. 184674-2/2023-530000-11.1, zamítl návrh žalobkyně na vydání povolení k nabývání elektřiny osvobozené

od daně podle čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále „zákon č. 261/2007 Sb.“). Žalovaný následně napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Předmětem sporu je právní hodnocení činnosti žalobkyně v rámci klasifikace ekonomických činností CZ-NACE [vycházející z klasifikace NACE Revize 2 dle nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 1893/2006 ze dne 20. 12. 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech]. Konkrétně je sporné, zda činnost, ke které si žalobkyně nárokovala osvobození, spadá do oddílu C 24 „Výroba základních kovů, hutní zpracování kovů; slévárenství“.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že argumentace správce daně vychází z pouhého názvu článku 24 klasifikace NACE. Článek 24 klasifikace NACE zahrnuje nejen práce se základními kovy, ale také práce s ingoty, převalky a jinými výstupy tavby. Činností žalobkyně je zpracování ingotů a převalků. Žalobkyně od počátku definuje svou činnost jako „tváření výrobků za tepla“, což doslovně odpovídá podskupině 241. Není možné přehnaně formalistickým výkladem českých veřejných orgánů narušovat hospodářskou soutěž v rámci společného trhu Evropské unie. Termíny „tepelné zpracování rud a jejich koncentrátů jako výstupního produktu z této činnosti“ a „výroba základních kovů a hutních výrobků“ zákon blíže nevymezuje, tudíž mají poplatníci právo vykládat je široce a uplatnit osvobození na všechny související činnosti. Žalobce odkazuje na souhlasné stanovisko Ministerstva financí k příspěvku 214/17.12.07 „Výklad některých pojmů v zákonech o energetických daních“ ze zápisu Koordinačního výboru Ministerstva financí a Komory daňových poradců ČR ze dne 17. 12. 2007, jež musí být závazné pro všechny orgány celní správy. Výklad neurčitých pojmů by měl být ve prospěch daňového poplatníka. Byla porušena právní jistota a zásada legitimního očekávání žalobkyně, neboť až do roku 2020 orgány daňové správy přiznávaly procesu tváření kovů za tepla povahu metalurgických procesů. Žalobkyně disponovala povolením v období 27. 1. 2018 – 27. 1. 2023 k nabytí elektřiny osvobozené od daně, a to k metalurgickým procesům. Aniž by v mezidobí došlo ke změně zákona či skutkových okolností, rozhodl správce daně v totožné věci žalobkyně zcela rozdílně. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2022, č. j. 4 Afs 340/2021-35 (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), ze kterého správce daně vycházel, nemůže založit změnu dlouholeté výkladové praxe. Současný výklad orgánů daňové správy je formalistický a selektivní. Žalovaná nemá dostatečnou odbornou způsobilost, aby mohla kvalifikovaně posoudit rozdílnost výroby u žalobkyně a u jiné kovárny ALPER a.s., jejíž činnost byla předmětem posuzování rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2022, č. j. 4 Afs 361/2021-31, dle kterého po dobu platnosti povolení správce daně není oprávněn přehodnotit to, zda je elektřina použitá k této činnosti od daně osvobozena., pokud žalobkyně nabývala elektřinu osvobozenou od daně nadále za stejných podmínek a použila jej v povolení stanoveným způsobem.
4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Dodává, že činnost společnosti ALPER a.s. lze z technického hlediska označit jako

tváření výrobků za tepla stejně jako u žalobkyně. Ani v rozsudku č. j. 4 Afs 361/2021-31 se Nejvyšší správní soud neodchýlil od závěrů rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35 o tom, že činnost této společnosti nespadá pod metalurgické procesy. V novém povolovacím řízení po skončení platnosti povolení, o kterém správce daně již ví, že bylo vydáno v rozporu se zákonem, se žádné legitimní očekávání nastíněné žalobkyní projevit nemůže. Svou dosavadní nezákonnou správní praxí v novém povolovacím řízení již správce daně být vázán nemůže. Princip právní jistoty nemůže být narušen tím, že správní orgán opustí svou nezákonnou praxi a rozhodne v souladu se zákonem. Smyslem směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (dále „směrnice 2003/96/ES“), bylo ponechat členským státům možnost nezdanit „ryze“ metalurgické činnosti, zatímco kovo zpracující činnosti spadající pod harmonizovanou oblast ano. Podnět žalobkyně k nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí shledalo nedůvodným rovněž Ministerstvo financí. S účinností od 1. 1. 2024 bylo zákonem č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů, osvobození od daně u energetických komodit pro metalurgické procesy zrušeno.

5. Žalobkyně i žalovaný v následných podáních setrvali na svých dosavadních tvrzeních i závěrečných návrzích.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“). Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
7. Mezi stranami není sporu o tom, že činnost, pro kterou žalobkyně žádala o vydání povolení pro nabývání elektřiny osvobozené od daně, spočívá v zahřívání surového ingotu na teplotu tváření (250 až 1 300 °C), jeho tváření (kování) na kovací lince a následném tepelném zpracování pro dosažení požadovaných mechanických vlastností.
8. Podle čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb. platí, že od daně je osvobozena elektřina určená k použití nebo použitá při elektrolytických nebo metalurgických procesech.
9. Podle čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb. se metalurgickými procesy rozumí tepelné zpracování rud a jejich koncentrátů jako výstupního produktu z této činnosti a výroba kovů uvedená v klasifikaci NACE pod kódem C 24 „výroba základních kovů“.
10. Soud na úvod poznamenává, že klasifikace CZ-NACE je statistickou klasifikací ekonomických činností, která vychází z klasifikace NACE Revize 2 dle nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 1893/2006. Ačkoliv klasifikace NACE slouží primárně ke statistickým účelům, odkazem na ni v čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb. ji zákonodárce fakticky učinil součástí právního předpisu. Její struktura, včetně metody zařizování, se tak stala pro výklad pojmu metalurgický proces závaznou. Pravidla pro zařizování činností v rámci klasifikace NACE vychází z metody „top-down“,

jež je založena na hierarchickém principu. Zatřídění jednotky na nejnížší úrovni klasifikace musí odpovídat zatřídění jednotky na vyšších úrovních. Pro splnění této podmínky je tedy třeba vždy začít s určením pozice jednotky na nejvyšší úrovni klasifikace a pokračovat na nižší úrovně.

11. Soud považuje také za potřebné uvést, že odkaz na kód C 24 klasifikace NACE se vztahuje k celé definici metalurgických procesů, tj. jak na tepelné zpracování rud a jejich koncentrátů jako výstupního produktu z této činnosti, tak na výrobu kovů. Použití slova „uvedená“ v citovaném ustanovení by sice mohlo naznačovat, že se odkaz vztahuje pouze na výrobu kovů, nicméně soud má za to, že se jedná pouze o gramatickou chybu a správně mělo být toto slovo ve tvaru „uvedené“. Soud k takovému závěru vedou dva důvody. Prvním je skutečnost, že všechny vyjmenované metalurgické procesy fakticky pod kód C 24 spadají. Druhým je pak historické porovnání znění citovaného ustanovení a § 49 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, do něhož byla právě zákonem č. 261/2007 Sb. (viz čl. XVIII) zakotvena definice metalurgických procesů pro účely osvobození od daně z minerálních olejů. Definice v obou předpisech byly totožné, až na formulaci odkazu na klasifikaci NACE (tehdy NACE Revize 1.1). V zákoně o spotřebních daních bylo použito množné číslo „zařazené“. Úmyslem zákonodárce při přijímání zákona č. 261/2007 Sb. (který zároveň novelizoval zákon o spotřebních daních) bylo tedy skutečně v rámci celé definice metalurgických procesů odkázat na klasifikaci NACE. Definice v obou předpisech byly posléze novelizací provedenou zákonem č. 344/2013 Sb. zcela sjednoceny tak, že byla převzata textace čl. LXXIV 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb. a zohledněna nově provedená revize klasifikace NACE (NACE Revize 2). Tím došlo k tomu, že bylo slovo „uvedená“ nakonec převzato i do zákona o spotřebních daních, aniž by ovšem zákonodárce vyjádřil vůli jakýmkoliv způsobem podstatu definice metalurgických procesů v zákoně o spotřebních daních měnit. I nadále je proto podle názoru soudu nutno považovat použití tvaru slova „uvedená“ za pouhý omyl.
12. Pravidly klasifikace ekonomických činností CZ-NACE se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35. V něm vyšel z Vysvětlivek (CZ-NACE) a Metodické příručky NACE vydaných Českým statistickým úřadem a mimo jiné uvedl, že oddíl 24 klasifikace NACE „Výroba základních kovů, hutní zpracování kovů; slévárenství“ zahrnuje činnosti jako tavení a čištění (rafinace) železných a neželezných kovů při jejich výrobě z rud, surových kovů nebo kovového odpadu při elektrometalurgických nebo jiných metalurgických procesech. Tento oddíl zahrnuje také výrobu slitin kovů a superslitin přidáváním jiných chemických prvků do čistých kovů. Ingoty, předvalky a jiné výstupy tavby a čištění se dále zpracovávají válcováním, tažením a protlačováním za účelem výroby pásů, plechů, tyčí, drátů, trubek nebo dutých profilů. Lze též vyrábět kovové odlitky a jiné výrobky ze základních kovů. Se žalobkyní lze tedy souhlasit v tom, že oddíl 24 klasifikace NACE zahrnuje jak samotnou základní výrobu kovů a jejich slitin, tak i výrobu základních hutních výrobků.
13. Nejvyšší správní soud se v rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35 dále zabýval členěním oddílu 24 klasifikace NACE. Skupina 24.1 zahrnuje mj. přímou redukci železné rudy, výrobu surového železa v tavené nebo pevné podobě, oxidaci surového železa na ocel, výrobu feroslitin a výrobu výrobků z oceli. Třída 24.10, která se následně člení na podtřídy 24.10.1 „Výroba surového železa, oceli a feroslitin“; 24.10.2 „Výroba plochých výrobků (kromě pásky za studena)“ a 24.10.3 „Tváření výrobků za tepla“, zahrnuje činnost vysokých pecí, konvertorů, válcoven a úpraven; výrobu surového železa a zrcadlovin

v houskách, blocích nebo jiných základních formách; výrobu feroslitin; výrobu výrobků ze železné rudy a jiného houbovitého železa přímou redukcí z železné rudy; výrobu ryzího železa elektrolýzou a jinými chemickými postupy; přetavení bloků kovového odpadu ze železa nebo oceli; výrobu granulovaného a práškového železa; výrobu oceli v ingotech nebo jiných základních formách; výrobu předvalků z oceli; výrobu plochých výrobků z oceli válcovaných za tepla nebo za studena; výrobu tyčí a prutů z oceli válcovaných za tepla; výrobu otevřených profilů z oceli válcovaných za tepla; výrobu štetovnic z oceli a ocelových svařovaných otevřených profilů; výrobu materiálů pro železniční svršky (nesmontovaných kolejnic) z oceli.

14. V projednávané věci není podstatné, nakolik je činnost žalobkyně podobná s činností jiné kovárny ALPER s.r.o., jež byla předmětem posuzování ve věci č. j. 4 Afs 340/2021-35, jak se snad snaží naznačit žalobkyně. Stejně tak otázka, zda daňové orgány disponují dostatečnou odbornou kvalifikací pro posouzení rozdílnosti výroby žalobkyně a společnosti ALPER s.r.o., se mívá s předmětem řízení. Závěry rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35 jsou aplikovatelné na právě posuzovanou věc z důvodu, že představují obecné výkladové vodítko pro zařazování činností do oddílu 24 klasifikace NACE. Nejvyšším správním soudem vyslovené úvahy se tak vztahují i na hodnocení jiné činnosti, než která byla předmětem daného konkrétního řízení.
15. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že z technického hlediska, bez ohledu na systematiku a metodu „top-down“ klasifikace NACE, by bylo možné její činnost samu o sobě označit jako „tváření výrobků za tepla“, tedy činnost potenciálně spadající do oddílu 24, třídy 24.10.3 klasifikace NACE. Pro účely posouzení nároku žalobkyně na nabývání elektřiny osvobozené od daně však od charakteristiky a systematiky celého oddílu 24 klasifikace NACE nelze odhlédnout. Charakteristickým prvkem pro celý oddíl 24 NACE je práce se základními kovy. Činnost žalobkyně však nespočívá ve výrobě základních kovů, ani v práci s nimi. Jak uvedla sama žalobkyně, předmětem její činnosti je práce s nakoupenými polotovary – ingoty, které žalobkyně následně zahřívá a tváří, z čehož jednoznačně vyplývá, že nejde o proces zpracování primárních základních kovů. Činnost žalobkyně tak neodpovídá charakteristice oddílu 24 klasifikace NACE jako celku, a to již jeho nejvyššímu stupni klasifikace „Výroba základních kovů, hutní zpracování kovů; slévarenství“. Zařazení činnosti žalobkyně pod oddíl 24 klasifikace NACE a jeho jednotlivé skupiny a třídy je tudíž vyloučeno.
16. Soud nepřisvědčil žalobní námitce, že výklad daňových orgánů vychází z pouhého názvu oddílu 24 klasifikace NACE. Provedený výklad předmětného ustanovení neshledává soud na rozdíl od žalobkyně ani přepjatě formalistickým. Daňové orgány provedly nejen jazykový, ale i systematický výklad ustanovení, a to právě s ohledem na metodu „top-down“ vztahující se k zařazení jednotlivých skupin a tříd ve vztahu k hlavnímu oddílu. Naopak výklad předestřený žalobkyní systematiku klasifikace NACE nezohledňuje, neboť izolovaně vychází toliko z pojmosloví užitého ve třídě 24.10.3 oddílu 24 klasifikace NACE. Žalobkyně vůbec nezohledňuje skutečnost, že existuje také kód 25.10 v oddíle 25 klasifikace NACE, pod který její činnost spadá nejen jazykově, ale také systematicky. Žalobkyně tuto argumentaci žalovaného nijak konkrétně nezpochybňuje, stejně jako odkaz žalovaného na to, že žalobkyně má v registru ekonomických subjektů zaregistrovanou jako hlavní ekonomickou činnost CZ NACE 25500. Již samotná existence kódu 25.10 v oddíle 25 přitom zpochybňuje argumentaci žalobkyně, že snad veškeré zpracování kovů za tepla nutně musí spadat pod oddíl 24.

17. Skutečnost, že činnost žalobkyně je vysoce energeticky náročná, ještě sama o sobě neznamená, že se jedná o činnost podléhající osvobození od daně. Osvobození od daně s ohledem na znění čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb. podléhají pouze vybrané vysoce energeticky náročné procesy, konkrétně takové, které jsou zároveň procesy metalurgickými. Zákonodárce se rozhodl v čl. LXXIV § 8 zákona č. 261/2007 Sb. vyjmenovat jednotlivé operace, jimž přiznal osvobození od daně, čímž vyjádřil jasný úmysl, aby osvobození od daně nepodléhala elektřina využitá v rámci veškerých energeticky náročných operací, ale pouze v rámci některých z nich.
18. Argumentaci žalobkyně nelze podpořit ani stanoviskem Ministerstva financí, na které žalobkyně odkazuje. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Afs 340/2021-35, stanovisko výslovně předpokládá osvobození od daně v případě metalurgických procesů. Na žádném místě neuvádí, že by osvobození podléhaly veškeré energeticky náročné procesy. Činnost žalobkyně, pro kterou žádala nabývání elektřiny osvobozené od daně, není metalurgickým procesem ve smyslu čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb., v důsledku čehož je její argumentace spojená s obsahem tohoto stanoviska bezpředmětná. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl, že „[z] uvedeného stanoviska přitom nevyplývá, že by každé tváření výrobků za tepla muselo být nutně považováno za metalurgický proces. Stanovisko dává činnost tváření výrobků za tepla do souvislosti s výrobou kovových hutních výrobků“. Vysoká energetická náročnost procesů žalobkyně nemůže sama o sobě odůvodnit přiznání osvobození od daně, pokud v jejím případě není zároveň naplněna další zákonem stanovená podmínka, kterou je použití elektřiny pro metalurgické procesy ve smyslu čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb.
19. Soud nepřisvědčil ani námitce porušení právní jistoty a zásady legitimního očekávání. Pokud správce daně v minulosti posoudil činnost žalobkyně, která se v průběhu času nezměnila, jako činnost využívající elektřinu pro metalurgické procesy, učinil tak zjevně v rozporu s čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) ve spojení s čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb. Nezákonná praxe správce daně však nemůže založit legitimní očekávání daňového subjektu. Daňový subjekt se může úspěšně domáhat dodržování pouze takové správní praxe, která je v souladu se zákonem a v mezích správního uvážení daného správnímu orgánu zákonem (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2009, č. j. 7 As 43/2009-52, ze dne 30. 3. 2020, č. j. 1 Afs 4/2019-54, či ze dne 22. 9. 2021, č. j. 4 Afs 57/2021-43). V důsledku předchozí nezákonné praxe správce daně tak žalobkyni nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že její činnost bude i při rozhodování o dalším návrhu na nabytí elektřiny osvobozené od daně posouzena jako metalurgický proces ve smyslu čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb.
20. S ohledem na výše uvedené nepřisvědčil soud ani námitce žalobkyně, že v případě neurčitého právního pojmu „metalurgický proces“ by mělo být užito výkladu příznivějšího pro žalobkyni. Při zohlednění základní charakteristiky a systematiky klasifikace NACE nelze žalobkyní sporované pojmy považovat za neurčité právní pojmy. Výklad předestřený žalobkyní byl vyvrácen jako nesprávný proto, že nezohledňoval celkový charakter a systematiku klasifikace NACE. Zohlednění těchto hledisek naopak vede k jednoznačnému výkladu. To, že jeho výsledek není v souladu s přesvědčením a očekáváním žalobkyně, ještě nezpůsobuje neurčitost předmětného právního pojmu.
21. Žalobkyně dále namítá rozpor napadeného rozhodnutí se závěry uvedenými v rozsudku č. j. 4 Afs 361/2021-31. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že po dobu

platnosti povolení k nabytí elektřiny osvobozené od daně k metalurgickým procesům není správce daně oprávněn doměřit daňovému subjektu daň z elektřiny s odůvodněním, že činnost daňového subjektu metalurgickým procesem není. Tento závěr však není příléhavý pro právě projednávanou věc. Žalobkyni nebyla správcem daně zpětně doměřena daň z elektřiny za období, pro které jí bylo povoleno nabývání elektřiny osvobozené od daně. Správce daně rozhodoval o (novém) návrhu žalobkyně na vydání povolení k nabývání elektřiny osvobozené od daně pro nové období. Předchozí povolení, od něhož se žalovaný podle žalobkyně nesmí odchýlit, bylo žalobkyni vydáno na předchozí období od 27. 1. 2018 do 27. 1. 2023. Napadené rozhodnutí tedy nijak nemění právní poměry nastolené předchozím povolením. Uvedený závěr vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 4 Afs 361/2021-31 proto na nyní posuzovanou věc nedopadá. Nutno podotknout, že čtvrtý senát se v tomto rozsudku nijak neodchýlil od výkladu pojmu „metalurgické procesy“ provedeného v rozsudku č. j. 4 Afs 340/2021-35, z něhož vycházel správce daně a také zdejší soud v právě projednávané věci. Námitce žalobkyně tedy soud nepřisvědčil.

22. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že činnost, pro kterou žalobkyně žádala o vydání povolení k nabývání elektřiny osvobozené od daně, není metalurgickým procesem ve smyslu čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 261/2007 Sb., a tudíž nepodléhá osvobození od daně dle čl. LXXIV § 8 odst. 2 písm. e) zákona č. 261/2007 Sb.
23. Žalobkyně namítá, že formalistickým výkladem daňových orgánů dochází k narušení hospodářské soutěže v rámci společného trhu Evropské unie, neboť v jiných zemích Evropské unie je činnost kováren zahrnuta pod pojem „metalurgické procesy“. Ani tato námitka není důvodná.
24. Předně krajský soud uvádí, že nemohl podrobněji analyzovat odkazy žalobkyně na rozhodnutí „Komise EU“, neboť pomocí žalobkyní uváděných údajů nejsou dohledatelné. Uváděné spisové značky spíše odpovídají spisovým značkám Soudního dvora Evropské unie, ale ani v databázi jeho rozhodnutí nejsou pod nimi evidovány žalobkyní popisované případy.
25. K podstatě námítky pak soud uvádí, že se v daném případě nejedná o selektivní osvobození, které by zakládalo zakázanou veřejnou podporu. Základ pro rozdílné daňové zacházení s energetickými produkty používanými v metalurgických a jiných procesech napříč Evropskou unií je dán již samotnou směrnicí 2003/96/ES. Vynětím této oblasti z působnosti směrnice ponechává Evropská unie čistě na členských státech, jakým způsobem přistoupí ke zdanění daných energetických produktů. Jak je patrné z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-426/12 X, členské státy jsou také oprávněny osvobodit od daně jen dílčí okruh produktů spadajících do oblasti vyňaté z působnosti směrnice. Mohou také veškeré produkty vyňaté z působnosti směrnice zdanit, jak ostatně učinil český zákonodárce novelizací provedenou zákonem č. 349/2023 Sb., kterým bylo s účinností od 1. 1. 2024 daně osvobození od daně zcela zrušeno. I kdyby snad členský stát selektivním zdaněním energetických produktů vyňatých z působnosti směrnice 2003/96/ES fakticky poskytnul určitým podnikům (zakázanou) veřejnou podporu, nic by to nemohlo změnit na závěru, že vnitrostátní právní úprava nemůže být v té části, ve které energetické produkty zdaňuje, v rozporu s unijním právem. Hypotetický rozpor by se nutně mohl týkat pouze té části vnitrostátní právní úpravy, která by určitému sektoru ponechávala osvobození od daně. Právě v tomto osvobození by totiž spočívala ona údajně zakázaná veřejná podpora.

IV. Shrnutí a náklady řízení

26. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. března 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu